

ΕΛΛΑΔΑ

Πιστή στο ραντεβού της με την ιστορία, αποδείχθηκε η Ελλάδα, που παρότι πέρασε από... 40 κύματα, κατάφερε να κερδίσει την συμμετοχή της στο Μουντιάλ μέσα από τα πλείοφ και τη νίκη στο Ντόνετσκ επί της Ουκρανίας. Για δεύτερη φορά η «γαλανόλευκη» θα δώσει το «παρών» στην τελική φάση του Παγκοσμίου Κυπέλλου

κι ευχή όλων είναι να έχει αντιστροφή ανάλογη πορεία μ' αυτήν του 1994 στις ΗΠΑ, όταν γύρισε στην βάση της έχοντας παθητικό 10 τερμάτων έναντι κανενός... Με τον Ότο Ρεχάγκελ στον πάγκο από το 2001, η Ελλάδα μεταμορφώθηκε από... καφενείο σε ομάδα-πρότυπο κι αυτοσκοπό για κάθε Έλληνα ποδοσφαιριστή. Ο Γερμανός, αφού την οδήγησε σε δυο EURO κατακτώντας το ένα, έστειλε την «γαλανόλευκη» στα γήπεδα της Νοτίου Αφρικής με στόχο να αποδείξει ότι δίκαια κέρδισε ένα από τα 32 εισιτήρια.

Ηγέτης αυτής της ομάδας θα είναι ο Γιώργος Καραγκούνης. Ο «Κάρα» που ήταν μέλος της ομάδας που θριάμβευσε στην Πορτογαλία το 2004 και μάλιστα σημείωσε το πρώτο γκολ στο τουρνουά κόντρα στους οικοδεσπότες Ίβηρες, θα βάλει την εμπειρία και την ποδοσφαιρική του ευφυΐα μπροστά για να δώσει το παράδειγμα και στους υπόλοιπους. Στην άμυνα δεσπόζει ο Σωτήρης Κυργιάκος, που έκανε το μεγάλο άλμα στην καριέρα του κι αγωνίζεται στην Λίβερπουλ. Μαζί με τους Μόρα, Αβραάμ Παπαδόπουλο και Παπασταθόπουλο μπορούν να αντιμετωπίσουν οποιονδήποτε επιθετικό και να ικανοποιήσουν τον Ρεχάγκελ.

Στην γραμμή κρούσης δεσπόζει η φυσιογνωμία του Φάνη Γκέκα. Ο στράικερ της Λεβερκούζεν σημείωσε 10 γκολ κι αναδείχθηκε πρώτος σκόρερ της προκριματικής φάσης του Μουντιάλ, σε ό,τι αφορά στην ευρωπαϊκή ζώνη και συνέβαλε τα μέγιστα στην πρόκριση της ομάδας.

Ο δρόμος προς τη Νότια Αφρική

Ήταν Σεπτέμβριος του 2008, όταν η εθνική ομάδα, απογοητευμένη από την κατώτερη των προσδοκιών παρουσία της στα τελικά του Ευρωπαϊκού Πρωταθλήματος, άρχισε την προσπάθεια πρόκρισης στο δεύτερο Παγκόσμιο Κύπελλο της ιστορίας της. Η αμφισβήτηση γρήγορα έδωσε τη θέση της στην αισιοδοξία, καθώς ξεκίνησε με τρεις νίκες κόντρα σε Λουξεμβούργο και Λετονία εκτός, αλλά και σε Μολδαβία εντός έδρας, έχοντας οκτώ γκολ ενεργητικό και μηδέν παθητικό. Το πρώτο «σοκ» ήρθε στις 15 Οκτωβρίου του 2008, όταν η Ελβετία του Ότμαρ Χίτσεφελντ πέρασε με 2-1 από το «Καραϊσκάκη» και ξάφνου ταροδοπέταλα μετατράπηκαν σε αγάθια στο δρόμο προς τη

Νότιο Αφρική. Οι πεντέμισι μήνες που μεσολάβησαν μέχρι τους δύο αγώνες απέναντι στο Ισραήλ αποδείχθηκαν ευεργετικοί για την επούλωση των πληγών, καθώς η Εθνική απέσπασε 1-1 στο Ραμάτ Γκαν και τέσσερις μέρες μετά, την πρωταπριλιά του 2009, η νίκη στο Ηράκλειο με 2-1, ήταν πέρα για πέρα αληθινή.

Ο αγώνας με την Ελβετία το Σεπτέμβριο στη Βασιλεία απέκτησε χαρακτηριστικά τελικού, όμως ο ρέφερι Φρανκ Ντε Μπλέκερε «ανακάλυψε» αποβολή του Βύντρα στο 42ο λεπτό, οι ισοροπίες άλλαξαν και παρά τη γενναία εμφάνιση των Ελλήνων διεθνών, η ήττα με 2-0 δεν αποφεύχθηκε. Η ισοφάριση σε 1-1 από τη Μολδαβία στο 90ο λεπτό της αναμέτρησης στο Κισινάου τέσσερις ημέρες μετά ολοκλήρωσε ένα εφιαλτικό τετραήμερο, καθώς η απευθείας πτήση για τη Νότιο Αφρική είχε χαθεί, την ώρα που η... αθόρυβη Λετονία απειλούσε να κλέψει τη δεύτερη θέση από την Ελλάδα. Η ανησυχία έγινε φόβος, όταν στις 10 Οκτωβρίου του 2009 οι Λετονοί βρέθηκαν να προηγούνται με 2-1 μετά από 45 λεπτά αγώνα στο ΟΑΚΑ. Όμως τα τέσσερα γκολ του Φάνη Γκέκα οδήγησαν την εθνική στην ανατροπή με 5-2, ενώ η νίκη με 2-1 επί του Λουξεμβούργου επικύρωσε το εισιτήριο για τα μπαράζ του Νοεμβρίου.

Το άκουσμα του ονόματος «Ουκρανία» στην κλήρωση για τα μπαράζ προκάλεσε απαισιοδοξία στο ευρύ κοινό, αφού η εθνική προερχόταν από σειρά αποθαρρυντικών εμφανίσεων και η ουδέτερη ποδοσφαιρική Ευρώπη είχε προλάβει να δώσει στον αντίπαλο τον τίτλο του φαβορί. Αυτό όμως ήταν και το μεγαλύτερο κίνητρο για τον Ότο Ρεχάγκελ και τους παίκτες του, που έχοντας μάθει να ζουν με την αμφισβήτηση και το ρόλο του αουτσάιντερ, ήταν αποφασισμένοι να παλέψουν για το όνειρό τους. Το 0-0 στις 14 Νοεμβρίου στο ΟΑΚΑ απέδειξε πως οι Ουκρανοί δεν είναι ανίκητοι και όλα θα κρίνονταν τέσσερις ημέρες μετά, στον επαναληπτικό του τρομοκρατημένου από τη νέα γρίπη Ντόνετσκ. Με εμφάνιση που θύμιζε ημέρες EURO 2004 και σκόρερ τον Δημήτρη Σαλπυγγίδη στο 31', η εθνική «πάγωσε» ακόμη περισσότερο την «Ντόνμπας Αρένα» και έκλεισε πανηγυρικά θέση στο Παγκόσμιο Κύπελλο του 2010.

Παλμαρέ

Κατάταξη στη FIFA	13η
Διακρίσεις	1 φορά Πρωταθλήτρια Ευρώπης (2004)
Παρουσίες σε Μουντιάλ	1 (1994)

Ρόστερ

Νο	ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΣΤΗΣ	ΗΛΙΚΙΑ	ΟΜΑΔΑ
----	----------------	--------	-------

ΤΕΡΜΑΤΟΦΥΛΑΚΕΣ

1.	Κώστας ΧΑΛΚΙΑΣ	36	ΠΑΟΚ
12.	Αλέξανδρος ΤΖΟΡΒΑΣ	27	Παναθηναϊκός
13.	Μιχάλης ΣΗΦΑΚΗΣ	25	Άρης

ΑΜΥΝΤΙΚΟΙ

2.	Γιούρκας ΣΕΙΤΑΡΙΔΗΣ	28	Παναθηναϊκός
11.	Λουκάς ΒΥΝΤΡΑ	29	Παναθηναϊκός
15.	Βασίλης ΤΟΡΟΣΙΔΗΣ	24	Ολυμπιακός
4.	Νίκος ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ	26	Παναθηναϊκός
5.	Βαγγέλης ΜΟΡΑΣ	28	Μπολόνια
8.	Αβραάμ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ	26	Ολυμπιακός
16.	Σωτήρης ΚΥΡΓΙΑΚΟΣ	30	Λίβερπουλ
19.	Σωκ. ΠΑΠΑΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ	21	Τζένοα
22.	Στέλιος ΜΑΛΕΖΑΣ	25	ΠΑΟΚ

ΜΕΣΟΙ

3.	Χρήστος ΠΑΤΣΑΤΖΟΓΛΟΥ	31	Ομόνοια
6.	Αλέξανδρος ΤΖΙΟΛΗΣ	25	Σιένα
10.	Γιώργος ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ	32	Παναθηναϊκός
18.	Σωτήρης ΝΙΝΗΣ	20	Παναθηναϊκός
21.	Κώστας ΚΑΤΣΟΥΡΑΝΗΣ	30	Παναθηναϊκός
23.	Σάκης ΠΡΙΤΤΑΣ	31	Άρης

ΕΠΙΘΕΤΙΚΟΙ

7.	Γιώργος ΣΑΜΑΡΑΣ	25	Σέλτικ
9.	Αγγελος ΧΑΡΙΣΤΕΑΣ	30	Νυρεμβέργη
14.	Δημήτρης ΣΑΛΠΙΓΓΙΔΗΣ	28	Παναθηναϊκός
17.	Φάνης ΓΚΕΚΑΣ	30	Άιντραχτ Φρανκ.
20.	Παντελής ΚΑΠΕΤΑΝΟΣ	26	Στέαουα Βουκουρ.

ΠΡΟΠΟΝΗΤΗΣ

Ότο ΡΕΧΑΓΚΕΛ

Ημ. Γέννησης:	9/8/1938
Εθνικότητα:	Γερμανός
Ρεκόρ:	52N-22I-27H

Όσο και αν φαίνεται περίεργο, το Μουντιάλ της Νότιας Αφρικής θα είναι το πρώτο στην 36ετή καριέρα του στους πάγκους! Ο «βασιλιάς Ότο» στα 71 του πλέον έτη θα είναι ο γηραιότερος προπονητής από τους 32 του Παγκοσμίου Κυπέλλου. Μετά από μεγάλη σταδιοδρομία στην Μπουντεσλίγκα, ανέλαβε την εθνική μας ομάδα το 2001 και την μεταμόρφωσε πλήρως. Πέρα από το ανέλπιστο θρίαμβο στο EURO 2004, ο Γερμανός κατάφερε να οδηγήσει την Ελλάδα τόσο στο επόμενο EURO όσο και στη Νότια Αφρική.